Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 731/2024
22.10.2026. године
Б е о г р а д

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Татјане Ђурица, Јасминке Обућина, Татјане Миљуш и Јована Јовановића, чланова већа, у парници по тужби тужиоца АА из ..., општина ..., чији је пуномоћник Немања Лукић, адвокат из ..., против туженог „Металпромет“ АД - у ликвидацији, Крушевац, ради поништаја одлуке скупштине акционара, вредност предмета спора 100.000,00 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 495/23 од 14.03.2024. године, у седници одржаној дана 22.10.2026. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 495/23 од 14.03.2024. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 495/23 од 14.03.2024. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Привредног суда у Краљеву П 158/21 од 17.11.2022. године, којом је одбијен захтев тужиоца да се поништи Одлука скупштине акционара од дана 26.02.2021. године, донета на ванредној седници скупштине акционара, којом је АА разрешен са места ликвидационог управника Привредног друштва „Металпромет“ а.д. - у ликвидацији Крушевац, као неоснован и одлучено да свака странка сноси трошкове поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију по основу одредбе члана 404. ЗПП, због погрешне примене материјалног права.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23 – др. закон) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни суд оцени да је потребно ради разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, односно ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права (посебна

ревизија). О дозвољености и основаности ревизије, сходно ставу 2. исте одредбе, одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови предвиђени одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

У овом спору, правноснажно је одбијен тужбени захтев за поништај одлуке ванредне скупштине акционара од 26.02.2021. године, којом је АА, тужилац, разрешен са места ликвидационог управника туженог Привредног друштва „Металпромет“ а.д. - у ликвидацији Крушевац. Према закључку нижестепених судова, применом одредаба чл. 371. и 372. Закона о привредним друштвима, тужбени захтев је неоснован, будући да је у доказном поступку утврђено да је ванредна скупштина сазвана благовремено и сагласно закону, да је њено вођење у смислу председавања и сачињавања записника сагласно закону, да је гласање о одлукама донето од стране већинских акционара који поседују акције у проценту од 89%, да је записник, између осталог, без примедби потписао тужилац и његов пуномоћник, те да исти нису имали примедбе на рок за сазивање седнице. Према становишту нижестепених судова, имајући у виду одредбу чл. 5. Уговора од 18.05.2015. године, потписаног од стране ББ, АА и за мањинске акционаре ВВ, не постоји повреда одредаба о разрешењу ликвидационог управника. У уговору постоје две уговорне стране, и то са једне стране чланови конзорцијума, а са друге стране мањински акционари, па како су за одлуку гласале обе уговорне стране, и то већином гласова чланова конзорцијума и ликвидациони управник именован од стране свих акционара, следи да је одлука о разрешењу донета једногласном одлуком уговорних страна. При томе, разлози којима се указује да ликвидациони управник именован од стране мањинских акционара није имао сагласност свих акционара за гласање за одлуку о разрешењу ликвидационог управника не представљају разлог на који се може позвати члан друге уговорне стране, члан конзорцијума, док ниједан мањински акционар није оспоравао донету одлуку из разлога непостојања сагласности о расправљању и одлучивању о наведеној тачки дневног реда. Према закључку нижестепених судова, нису испуњени услови за поништај наведене одлуке скупштине акционара применом члана 376. став 4 тачка 3. у вези чл. 376. став 1. тачка 2. Закона о привредним друштвима, будући да, према чињеничном утврђењу, тужилац није био онемогућен да учествује у раду седнице на којој је одлука донета.

Ревизија изјављена по основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку може се изјавити искључиво због погрешне примене материјалног права која је такве природе да изискује ново тумачење права, разматрање правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, односно ради уједначавања судске праксе уколико је судска пракса о предметном правном питању неуједначена. Суштински, ревидент износи своје виђење чињеничноправних појединости конкретног случаја, односно оспорава чињенично стање услед погрешне оцене доказа. Тужени наводи да је одлука скупштине донета по основу гласова датих у туђе име и за туђ рачун, на основу пуномоћја које није оверено, нити састављено у складу са законом, што се не може прихватити као релевантан основ да се дозволи одлучивање о ревизији, као о изузетно дозвољеној. Посебна ревизија служи као изузетно и крајње правно средство, чији циљ није да се преиспитују правноснажне пресуде сходно појединостима конкретног случаја, већ да се кроз конкретни случај реши питање од посебног (ширег) интереса, а које се може подвести под један од основа из 404. став 1. Закона о парничном поступку. Ревидент не наводи ниједну

судску одлуку која би се заснивала на истој или сличној чињеничноправној ситуацији у прилог неуједначености судске праксе, па нема потребе за уједначавањем судске праксе. Не постоји потреба ни за разматрањем питања од општег интереса, питања у интерсу равноправности грађана, нити за новим тумачењем права.

Како нису испуњени услови из чл. 404. став 1. Закона о парничном поступку да би се дозволило одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23 – др. закон) и нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужилац је против туженог поднео тужбу 24.03.2021. године. Вредност предмета спора ревизијом побијаног дела износи 100.000,00 динара.

Одредбом члана 487. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да у поступку у привредним споровима, спорови мале вредности јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, ако не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП је прописано да у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о привредном спору мале вредности из одредбе члана 487. Закона о парничном поступку, Врховни суд налази да изјављена ревизија сходно одредби члана 479. став 6. истог закона није дозвољена.

Из наведених разлога применом члана 413. Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

Председник већа – судија
Татјана Матковић Стефановић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић